

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta: Michaela Langová

Název práce: Plocha a prostor

Posudek:

Míša Langová po celou dobu, po kterou studovala v našem ateliéru se projevovala intenzivním zájmem o fenomén konstrukce struktury a její materiál, který často prořezává stříhá a ohýbá. V jejích konstrukcích hrají vždy významnou a přiznanou roli spojovací prvky, kterými byly většinou šrouby a matky různých materiálů a tvarů.

Tento její zájem vychází z dětství, kdy byla její oblíbenou aktivitou stavebnice Merkur, která je založena na vytváření staveb a jednoduchých strojů z kovových perforovaných dílů a jejich spojování šroubky a matickami. Později se tento zájem transformoval do práce s origami a také do vytváření stříhů a šití s množstvím knoflíků. Jistě byla důležitým vlivem také práce jejího otce, který je technikem se specializací na studium mikročipů.

Ve své bakalářské práci opouští na rozdíl od předcházejících let přísnou geometrickou konstrukci a je více ovlivněna florálními organickými motivy. Tento vliv je viditelný jak na utváření kompozice, která připomíná shluky leknínů, k jejichž listům odkazují i vyřezávané a ohýbané tvary. Technicistními prvky jsou pak jak zvolené plastové materiály tak i čisté řezy tvarů a spojovací prvky šroubů a matic. Těm ve své práci přiřadila výraznou dekorativní funkci, tím že je natřela červenou barvou. Suveréně a beze strachu se tak přihlásila k dekorativním hodnotám, které nepovažuje za něco méněcenného. Naopak ve svých posledních pracích tyto červené spojovací prvky osvobodila od jejich funkce a zapojila je do vytváření další roviny organické kompozice. To, z čeho měli strach čeští umělci devadesátých let, kteří pracovali s fenoménem odhalování konstrukce, materiálu a spojovacích prvků, jako například Jiří Příhoda a Vladimír Merta, se Michaela Langová odvážíla překročit a posunout tak svoji práci na vyhraněnou mez zdůrazněných prvoplánových estetických kvalit. Ocítá se tak v nesmírně obtížné pozici, kvůli které bude často její práce odmítána. Tím se vydává na dráhu solitéra. Je ovšem zřejmé, že takováto cesta není spekulací, ale že vychází ze svého vnitřního založení, a že si je svým programem jista, bez ohledu na většinové mínění umělecké komunity.

Musím konstatovat, že si nejsem také jistý, zda poměr mezi uměleckou a estetickou hodnotou není příliš překlacen k dekorativnosti. Po našich četných konzultacích jsem si ale jistý, že Michaela si je vědoma odkud a kam směřuje a kam její práce patří.

Návrh hodnocení: A

Vypracoval: Petr Kvíčala

Datum: 3. června 2010

Podpis:

